

Concurs de
modelare 3D
al Asociației
Măgurele
Science Park

2



Muzeul Atelier
Școala de la
Piscu, premiat al
Anualei de
Arhitectură 2021

5



„Spirit
Românesc
Pro-Arte
și Caritate”

6



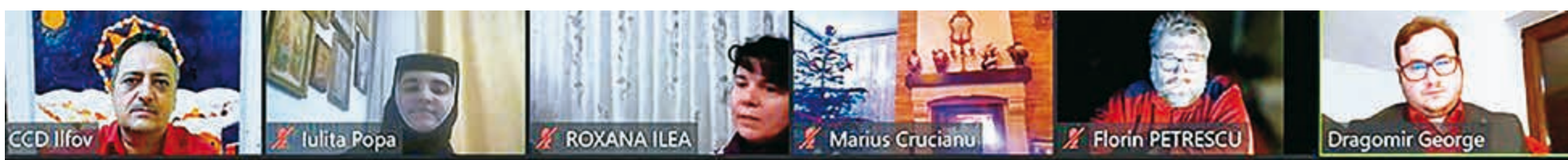
CJ Ilfov: Peste 200 de
animale, câini și pisici,
și-au găsit familii iubitoare,
în urma proiectelor
implementate de echipa de
la Protecția Animalelor

7



condeie Ilfovene

Nr. 52 | ianuarie 2022 | Publicație de cultură



**O veste minunată, împărtășită
cu emoție și bucurie
de cadre didactice din județul Ilfov**

**„Vine Moș Crăciun”, spectacol caritabil
pentru copii din cadrul DGASPC Ilfov**





Elevi din regiunea București-Ilfov, premiați în cadrul concursului de modelare 3D al Asociației Măgurele Science Park

Cristina ANGHELUȚĂ

Președintele Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma, împreună cu administratorul public al județului Ilfov, Mihaela Toader, au participat, la 9 decembrie 2021, la ultima etapă a Concursului de modelare și printare 3D - premiul, care a avut loc la sediul SmartLab, din orașul Măgurele.

Hubert Thuma, președintele CJ Ilfov: „E o normalitate să vedem în ziua de azi copiii pasionați de tehnologie, nu degeaba se spune că s-au născut cu tableta în mână. Îmi pun speranța în abilitățile lor și sunt sigur că peste câțiva ani, prin munca și talentul lor, vor transforma cu adevărat județul Ilfov la capitolul digitalizare. Am mai spus-o: oamenii sunt cea mai de preț resursă a județului nostru. Dacă investim în copii, dacă-i încurajăm să facă ce își doresc, vom avea oameni capabili să dezvolte comunitățile în care trăiesc. Le mulțumesc colegilor de la Asociația Măgurele Science Park, fac o treabă extraordinară! Trebuie să fim deschiși la nou pentru că meseriile viitorului nu mai reprezintă doar o utopie, ci o certitudine“.

Asociația „Măgurele Science Park”, în colaborare cu FormWerk și Robo Hub, parteneri ai comunității MSP, au organizat în perioada octombrie - decembrie 2021 Concursul de modelare și printare 3D, un program dedicat elevilor de clasa a VII-a și a VIII-a care învață în regiunea București-Ilfov, provocându-i să răspundă la întrebarea „Ce obiect ai aduce din virtual, prin modelarea și printarea 3D, în cadrul materiei tale școlare favorite (știință, tehnologie, inginerie, matematică și nu numai)?“.

Concursul a constat în patru etape: Înscrierea și selecția participanților, Sesiune I (online) Modelare și printare 3D, lucru individual și selecția pentru Sesiunea II, Sesiune II (în format fizic) Modelare și printare 3D, lucru individual și selecția câștigătorilor și premiul.

Competiția face parte din proiectele educaționale inițiate și organizate de Asociația „Măgurele Science Park”, împreună cu partenerii săi, și își propune atragerea elevilor din regiunea București-Ilfov către științele de tip STEM (Science, Technology, Engineering, Math) în activități inovativ-creative, prin intermediul modelării și printării 3D.

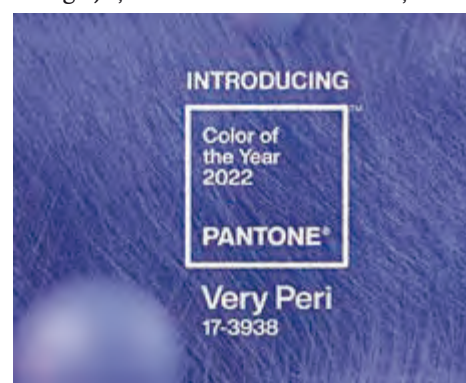
După analiza juriului, 15 elevi au fost selectați pentru a participa la prima etapă a concursului. Cea de-a doua etapă a concursului s-a desfășurat la SmartLab, în orașul Măgurele, acolo unde opt participanți au avut ocazia să lucreze cu imprimantele 3D din laborator, sub îndrumarea specialistului în printare 3D, Laurențiu Dinu, care i-a pregătit pentru următoarea etapă, prezentarea proiectelor în fața juriului.

Premiile au constat în trei echipamente de printare 3D: Locul I - Imprimantă 3D - WANHAO DUPLICATOR I3 V2.1, Locul II - Imprimantă 3D - PrimaCreator P120, Locul III - Stilou 3D - XYZprinting 3D Pen Cool. CJ Ilfov are calitatea de principal finanțator al acestui proiect, prin Asociația Măgurele Science Park. ■

Culoarea anului 2022

Institutul Pantone a anunțat culoarea anului 2022: Pantone 17-3938 Very Peri, o nuanță dinamică de albastru, cu un subton de roșu violet viu, care îmbină fidelitatea și constanța albastrului cu energia și entuziasmul roșului. O culoare nouă, dinamică care încurajează inventivitatea și creativitatea personală, potrivit prezentării făcute de cercetătorii institutului.

Pantone 17-3938 Very Peri este, potrivit descrierii, cea mai fericită și mai caldă dintre toate nuanțele de albastru, introduce un amestec de noutate puternic. Trăim vremuri de transformare. Pe măsură ce ieșim dintr-o perioadă intensă de izolare, noțiunile și standardele noastre se schimbă. Afișând o încredere fără griji și o curiozitate îndrăznească care



ne animă spiritul creativ, curios și intrigant Pantone Very Peri ne ajută să îmbrățișăm acest peisaj plin de posibilități, deschizându-ne către o nouă viziune pe măsură ce ne rescriem viețile, arată pantone.com.

Pentru prima dată, Institutul Pantone a decis să creeze o nouă nuanță care nu era deja în catalogul său de culori. Pentru a face acest lucru, compania a amestecat tonuri de albastru cu un roșu-violet. Rezultatul Very Peri este similar cu culorile întâlnite în mod obișnuit în natură, cum ar fi florile de lavandă și păsările cu penaj violet deschis. Potrivit Pantone, Very Peri este un indicator al contextului fizic și digital actual. Compania americană face referire la influența metaversului și impactul izolării din cauza coronavirusului drept elemente cheie care au stat la baza alegerii culorii.

„Pantone 17-3938 Very Peri este un simbol al spiritului global al momentului și al tranziției pe care o trăim”, a explicat institutul Pantone, potrivit deezee.com. Cercetătorii institutului decid culoarea anului de 22 de ani. Alegerea se bazează pe cercetări de prognoză a tendințelor. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

„Valori și tradiții românești - UNESCO 65“

Comisia permanentă comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO, sub Înaltul Patronaj al Președintelui Camerei Deputaților, a organizat Gala „Valori și tradiții românești - UNESCO 65”, care a avut loc la 7 decembrie 2021, la Sala „C.A. Rosetti” a Palatului Parlamentului. La eveniment au fost prezenți reprezentanți ai Administrației Prezidențiale, Corpului Diplomatic, Patriarhiei și Academiei Române, ministerelor cu rol în gestionarea patrimoniului UNESCO, mediului universitar și ai celui neguvernamental. Au fost decernate diplome unor personalități și organizații care s-au remarcat în promovarea și păstrarea patrimoniului românesc, Grupul Psaltic „Tronos”, al Patriarhiei Române, a susținut un concert de colinde, a fost vernisată o expoziție de pictură din colecția Centrului Cultural „Mihai Eminescu” UNESCO și au fost prezentate lucrări realizate de elevi și studenți, în cadrul celei de a II-a ediții a Școlii Internaționale pentru Patrimoniu, Cultură și Artă „Constantin Brâncuși”. 2021 a fost un an cu dublă semnificație: s-au împlinit 75 de ani de la înființarea Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură și 65 de ani de când România a aderat la UNESCO. Pe tot parcursul anului, Comisia permanentă comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO a organizat evenimente, sub deviza „Valori și tradiții românești - UNESCO 65”, în cadrul cărora a pus în dialog principalii



actori preocupați de promovarea principiilor și valorilor UNESCO și de salvarea și protejarea patrimoniului românesc înscris în listele Patrimoniului Mondial sau aflat în curs de înscriere. În cadrul conferințelor, dezbaterilor, meselor rotunde, a grupurilor de lucru, membrii comisiei au urmărit să identifice, cu prioritate, prioritățile de modificare a cadrului legislativ, pe care experții în domeniu le așteaptă, precum și gama largă a problematicei patrimoniului românesc. Concluzia, după un 2021 cu agendă încărcată, este că mai sunt pași semnificativi de făcut și că niciun efort nu este suficient, încă, pentru salvarea, protejarea și promovarea tezaurului spiritual al românilor și a valorilor UNESCO. ■

Cristina ANGHELUȚĂ



Foto: Agerpres

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR Redactor șef: George V. GRIGORE Redactori: Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Foto: George V. GRIGORE Corectură: Maria DRAGOMIR DTP: Dan DULGHERU tipar - www.tipografiaLM.ro Tel. 0371.084.001 : e-mail: condeieilfovne@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

Pasiunile regilor României - Vânătoarea

 Timp Românesc

Romfilatelia a introdus în circulație la 15 decembrie 2021 emisiunea de mărci poștale Pasiunile regilor României (II), care explorează interesele particulare ale monarhilor României dincolo de ocupațiile lor oficiale, de implicarea în treburile statului, abordând o tematică incitantă - Vânătoarea.

Emisiunea este alcătuită din patru mărci poștale, două plicuri „prima zi” și un set de patru cărți poștale maxime, pentru pasionații de maximafilie și este completată de un bloc filatelic special de patru timbre nedantelate cu vignete perforate și un set de două plicuri „prima zi”, având ștampila „prima zi” aplicată în clar, în folio, ambele produse fiind numerotate și inserate într-un album filatelic realizat într-un concept grafic elegant.

Pasiunea pentru vânătoare a existat în rândul reprezentanților tuturor familiilor regale ale Europei. În România, regăsim, firește, această pasiune, bine susținută de bogăția faunei care se constituie ca obiect al vânătorii.



Vânătorile regale aveau loc cu participarea invitaților străini, membri ai caselor regale ale Europei, iar invitația la vânătoare era considerată un semn de înaltă prețuire din partea regelui. Alături de aceștia, la partidele organizate participau și membrii familiilor reprezentative ale aristocrației românești.

Cele mai multe prezențe la vânătorile regale le-au avut Carol al II-lea și fiul său

Mihai. Regele era nu numai un pasionat al vânătorii, ci și al armelor de vânătoare. Regele Mihai I a început să practice vânătoarea încă de la 11 ani. Un episod reținut în memoria participanților la o vânătoare de potârnică în Sinaia-Livada (Timiș) este cel din septembrie 1936, când fiul regelui, „Mihăiță”, a stabilit recordul României de atunci, cu 89 de potârnică vânată într-o singură zi. Cu un umor fin, Regele Mihai I se

confesează autorului cărții O domnie întreruptă (Philippe Viguié Desplaces): „Tatăl meu a încurajat foarte mult pasiunea mea pentru vânătoare. Până în clipa când am ajuns să trag aproape de bine ca și el, poate chiar mai bine... Ceea ce i-a plăcut mai puțin”.

De menționat faptul că Regele Carol al II-lea și Mihai au participat și la vânătorii organizate în afara granițelor țării, în Cehoslovacia, Franța și Germania. În exilul impus, Regele Mihai I a fost invitat la mai multe vânătorii ca oaspete al Reginei Angliei sau al familiei regale a Danemarcei.

Mărcile poștale ale emisiunii cu valorile nominale de 3 lei, 6,50 lei, 10 lei și respectiv 10,50 lei, reproduc portretele regilor României Carol I, Ferdinand I, Carol al II-lea și Mihai I în ținută adecvată terenurilor de vânătoare, alături de scene simbolice ale vânătorilor regale regăsite în suita de vitralii a Castelului Peleş. De remarcat faptul că Regele Mihai I este prezentat drept copilul-vânător. ■

Licitație record pentru artă sacră



Icoana pe glajă „Maica Domnului Îndurerată”, semnată de părintele Arsenie Boca, a fost adjudecată la 8 decembrie 2021, în cadrul Licitației de Artă Sacră, pentru 17.000 de euro, fiind cea mai disputată piesă a evenimentului. Peste 30 de pasionați de artă sacră și colecționari au fost interesați de piesa de colecție, oferind, timp de 15 minute și 49 de pași de licitație. Raritatea absolută, apărută în piața românească de artă, a avut un preț de pornire de 350 de euro. Piața regională de artă sacră marchează recorduri semnificative pentru icoana ortodoxă care circulă, așa cum au circulat și autorii ei, în spațiul de interes creștin ortodox.

Astfel, recordurile stabilite în cadrul Licitației de Artă Sacră la Casa Artmark indică o apreciere a pieței la nivel regional: o rată de adjudecare de aproximativ 80%, un total de vânzări de 184.000 de euro, fiind cea mai bună licitație de artă

religioasă de anul acesta, și o durată de peste 5 ore. În cadrul evenimentului de aseară au participat 263 de palete, 64 fiind adjudecate. Pentru 14.000 de euro a fost adjudecată icoana de pelerinaj „Cetatea Ierusalimului”. Piesa, veche de 155 de ani, a avut un preț de pornire de 1.600 de euro, fiind un certificat pentru cei care mergeau să se închine la Sfântul Mormânt de la Ierusalim, aducând în România acest obiect simbolic care reflectă obiective de pelerinaj și scene reprezentative pentru tradiția creștină.

Totodată, una dintre primele icoane pictate în atelierul de la Nicula, „Sfântul Nicolae pe tron”, realizată în 1799, a fost adjudecată pentru 10.000 de euro, prețul de pornire fiind de 600 de euro. Recordul pentru o icoană pe glajă indică, în piața românească de artă, o arie de interes pentru circularea icoanei de artă ortodoxă, nu atât pentru funcțiunile ei tradiționale, cât pentru calitățile ei intrinseci de obiect de colecție, de însemnătate istorică și artistică, distinct nu doar prin tematică religioasă cât prin grad de măiestrie picturală. Piața românească reușește gradual să marcheze și cotații de autor ce le fac interesante pentru colecționarii locali, dar și pentru cei regionali. Astfel, recordul de autor a fost stabilit de artistul român, extrem de rar în piață, Ioan Pop de Făgăraș. Zugravul a fost prezent în licitația de aseară cu icoana pe glajă „Sfinții Militari Gheorghe și Teodor Tiron”, care a fost adjudecată pentru 1.800 de euro. În licitație, piesa rară a avut un preț de pornire de 500 de euro. ■



 Cristina ANGHELUȚĂ

7.000 de euro pentru câteva pagini Emil Cioran din „Cartea Amăgirilor“

Manuscrisul enunțat de Emil Cioran în timpul creării volumului „Cartea Amăgirilor” a fost adjudecat pentru 7.000 de euro în cadrul Licitației de Carte Rară, Hărți și Manuscrise. Prețul a crescut în licitație de șase ori, pornind de la 1.800 de euro, fiind cea mai mare valoare de adjudecare a unui lot. O evoluție impresionantă a avut și cartea scrisă de Dimitrie Cantemir - „Istoria Imperiului Otoman” cu 22 de gravuri care ilustrează portretele sultanilor, fiind adjudecată pentru 6.000 de euro. Observăm că în ultimii ani, cum hârtiile vechi cu ilustrații sau autografe celebre, dar și pentru volume cu un puternic caracter documentar sau cartografic, încep să se înscrie în circuitul național și să suscite, astfel, interesul colecționarilor sau bibliofililor. Caracteristic pentru această piață este faptul că prețul de pornire nu rămâne și cel de adjudecare, iar în majoritatea cazurilor, prețul final este dublu sau chiar triplu față de prețul de pornire. Recentele licitații de pe piața de artă și carte românească au permis, pe de o

parte, o extindere a hârtiilor vechi, de colecție, dar și accesul acestui tip de bun cultural la o piață reglementată, pe de altă parte începerea cotării unora dintre autorii importanți români sau universali. Printre recorduri se remarcă: Recordul românesc de carte din 2020 - Caietul-manuscris „Amurgul gândurilor” al lui Emil Cioran s-a adjudecat cu 19.000 de euro în Licitația A10 by Artmark de Celebrități și Autografe.

Două scrisori olografe trimise de Constantin Brâncuși către nepoata sa Ileana Brâncuși, Paris, 1937-1938, însoțită de plicul original, piesă rară de colecție au fost adjudecate pentru 11.000 de euro în 2019, în cadrul Licitației de Autografe, inclusiv colecția D.P. Piesa extrem de rară, picto-poezia „Le Facteur”, din 24 semnată de artistul avangardist Victor Brauner a fost adjudecată pentru 4.000 de euro în cadrul Licitației de Celebrități și Autografe. 7.000 de euro pentru câteva pagini Emil Cioran din „Cartea Amăgirilor”. ■



 Cristina ANGHELUȚĂ

„Vine Moș Crăciun“, spectacol caritabil pentru copiii din cadrul DGASPC Ilfov



Consiliul Județean Ilfov, prin Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Ilfov (DGASPC Ilfov) a organizat la 9 decembrie 2021 un spectacol caritabil pentru copiii instituționalizați.

Ștefan Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov: „Copiii aflați în grija DGASPC Ilfov au nevoie de sprijinul nostru, de motivație, au nevoie ca noi să-i ajutăm să vadă partea frumoasă și colorată a vieții. Au nevoie, de asemenea, de susținere pentru a-și crea propriul drum și să știe că oricâte obstacole vor

întâlni în viață, trebuie să le înfrunte cu mult curaj“. Evenimentul a fost gândit ca un spectacol caritabil, la finalul căruia Moș Crăciun a împărțit daruri tuturor copiilor prezenți. Cadourile au fost alese cu grijă, respectând dorințele exprimate în scrisori individuale, transmise Consiliului Județean Ilfov.

Vincentiu Voicu, vicepreședinte al Consiliului



✍ Cristina ANGHELUȚĂ

Județean Ilfov: „Protecție, afecțiune și formare continuă - acestea sunt adevăratele năzuințe ale copiilor din centrele DGASPC. Egalitatea de șanse pentru o integrare cât mai bună în societate și sprijinul acordat pentru creșterea încrederii în forțele lor sunt definitorii pentru copiii instituționalizați. Ne dorim cu fiecare ocazie să le transmitem tinerilor valori care să-i ajute să se dezvolte în direcția unui viitor onest și sănătos“.

La spectacol au participat AVA și Ana-Maria Mărginean, câștigătora concursului „Românii au talent“, City School - Charlize Maalouf, Denize, Joanna, Compania de teatru „Cristi Toma“, magicianul Teo, trupa de teatru tânăr „Victory of Art“, uriașul Andrei Stoica, Moș Crăciun și spiridușii săi.

S-au respectat măsurile în vigoare pentru combaterea răspândirii virusului SARS-CoV 2, precum și măsuri suplimentare, copiii fiind testați anterior participării la acest eveniment.

Spectacolul a avut loc la Centrul Cultural „Ion Manu“ din Otopeni și face parte dintr-o serie de activități pe care CJ Ilfov le va organiza pentru a facilita incluziunea socială a copiilor aflați sub măsură de protecție în cadrul DGASPC Ilfov. ■

Datini și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou la Muzeul Satului

Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti“ ne-a invitat la colindat pe 11 și 12 decembrie 2021 la Festivalul de datini și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou, „Florile Dalbe“.

Ca în fiecare an, cete de colindători, de mascați sosiți din toate colțurile țării și ansambluri de datini și obiceiuri au reînviat adevăratele tradiții ale iernii din satele românești. S-a plecat pe aleile Muzeului Satului, într-o paradă a portului, măștilor și obiceiurilor de Crăciun.

Tot despre datini, despre cele din Bucovina, a fost vorba și în filmul documentar „Focul viu“, realizat de Camelia Moise, film care a putut fi urmărit pe 12 decembrie.

Cei care au dorit să cumpere daruri celor dragi au găsit o ofertă bogată pentru desaga lui Moș Crăciun în târgul de cadouri de unde nu au lipsit dulcelețurile, șerbetul, turta dulce și colacii, mierea și cozonacii. Meșterii populari au fost prezenți, venind în întâmpinarea tuturor cu multe obiecte realizate de ei. Atmosfera de sărbătoare a fost întreținută de actorul Nae Alexandru, de la Teatrul de Revistă „Constantin Tănase“. ■



✍ George V. GRIGORE

✍ George V. GRIGORE

„Colinde, colinde“ la Dobroești



Cum au așteptat Crăciunul cadrele didactice de la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni - Dobroești? Evident, cu fapte bune, serbări luminate, zâmbete, bucurie și tradiționalul concurs județean de colinde ilfovene pentru preșcolari și școlari de la Dobroești, „Colinde, colinde“, ajuns la cea de-a patra ediție. Cum se întâmplă la un eveniment deosebit cu o asemenea temă, au fost

interpretate colinde tradiționale românești, dar și cântece din repertoriul internațional.

Organizatorul, prof. Elena Luminița Pop, alături de directorul evenimentului, prof. Claudia Stupineanu, au oferit celor prezenți, din partea Consiliului Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, cărți, agende și calendare tuturor colindătorilor. La mulți ani tuturor! ■



Crăciun Țărănesc la Muzeul Național al Țăranului Român

La Muzeul Național al Țăranului Român, din 10 până în 12 decembrie 2021, a fost organizat *Târgul Crăciun Țărănesc*.

Încă de la intrare, vizitatorii au fost așteptați de organizatori cu cele mai gustoase preparate tradiționale de post și de dulce: miere și zacuscă, turtă dulce și plăcinte, brânzeturi, preparate specifice sărbătorilor, dar și preparate gustoase pregătite la fața locului de bucătari pricepuți: sarmale de post și de dulce, preparate calde la grătar, murături, ciuperci și legume, bulz... de toate și pe degustate cum cere tradiția la Piața Țărănească.

Meșteri și artizani din toate colțurile țării au adus cu ei cele mai frumoase decorațiuni de Crăciun, icoane și vitralii, obiecte din lemn și sticlă, ceramică tradițională, ii și lână împâslită, jucării și țesături.

Nu au lipsit nici de data aceasta obiectele de colecție aduse de anticari, din lăzile de zestre ale satelor românești: ii, fote, catrințe, vâlnice, mobilier țăărănesc, fețe de masă, pânză de casă, covoare.

S-au putut achiziționa bijuterii, porțelanuri, carte veche sau diverse obiecte vechi, pentru cunoscători. ■



✍ George V. GRIGORE

Muzeul Atelier Școala de la Piscu, premiat al Anualei de Arhitectură 2021



În cadrul festiv al Anualei de Arhitectură 2021, ediția a XIX-a, care a avut loc la Ateneul Român, la 7 decembrie 2021, Premiul Anualei de Arhitectură la secțiunea Arhitectură construită - Arhitectură publică și Premiul pentru cel mai bun client de arhitectură 2021 au fost decernate Muzeului Atelier Școala de la Piscu. Colectivul acestui complex, coordonat de familia Scripcariu, Adriana și Virgil, s-a simțit onorat de această recunoaștere a Ordinului Arhitecților din România - filiala București și cea a arhitecților străini invitați în juriu. Echipa mulțumește arhitecților Cosmin Pavel și Cristina Constantin, precum și echipei studenților din

2016/2017, de acum arhitecți profesioniști: Ana Băbuș, Anca Bardan, Sabina Bobric, Daniela Hurezeanu, Adonis Lemnaru, Teodor Neagu, Diana Necula, Octavian Puiu, Mihai Stoica, Andrei Subțirică. A fost o seară în care comunitatea arhitecților a demonstrat că lucrurile importante și bine făcute trebuie puse la panou, admirate, premiate, luate de exemplu.



Premiile au fost decernate pentru diferite secțiuni și tipuri de arhitectură

Premiul secțiunii „Arhitectură construită“

„Arhitectura locuinței individuale“ - Casa cu copac;
„Arhitectura locuinței colective“ - La Goire Strada Varșovia;
„Arhitectura publică“ - Muzeul Atelier Școala de la Piscu;
„Arhitectură și patrimoniu“ - Palatul Marmorosch;
Blank Bank - The Marmorosch Hotel;
„Peisajul și spațiul public“ - SERA Eden.

Premiul secțiunii „Amenajări interioare“

„Amenajări rezidențiale“ - Penthouse Strada Varșovia
- Autori: arh. Corvin Cristian;
„Amenajări HORECA“ - Velocită;
„Amenajări corporative și retail“ - Microsoft HQ România;
„Expoziții, standuri și scenografii“ - Dușmance ale poporului;
„Design de obiect“ - Rastelul Monkey.

Arhitectură de portofoliu

„Arhitectura locuinței“ - Casa pe care ți-o poți construi singur;
„Arhitectură publică“ - Muzeul de artă Sara Hildén;
„Amenajări de interior“ - Murghiol Bunglaows. ■

George V. GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ

Muzeul Băncii Naționale a României, redeschis publicului

Muzeul Băncii Naționale a României s-a redeschis pentru public începând cu data de 6 decembrie 2021. Vizitatorii pot descoperi noile amenajări din cadrul expoziției permanente, inclusiv un lingou de aur din rezerva BNR, prezentat după un concept modern, utilizat în cadrul tuturor muzeelor băncilor centrale. Două noi expoziții temporare sunt deschise pentru vizitare până la sfârșitul lunii mai 2022: 100 de ani de la nașterea Regelui Mihai I (1921-2017) și Ecaterina Teodoroiu - Eroina Primului Război Mondial. Realizată ca o incursiune imagină în viața monarhului, de la copilărie la senectute, expoziția 100 de ani de la nașterea Regelui Mihai I (1921-2017) prezintă uniforme de mareșal care i-au aparținut suveranului, costume populare, artefacte militare, monede, medalii,

documente, bancnote etc. Prilejuită de lansarea în circulație, începând cu 1 decembrie 2021, a bancnotei de 20 lei, expoziția dedicată Ecaterinei Teodoroiu reunește o parte din obiectele personale ale eroinei (uniforma militară și pe cea de cercetaș, casca, ochelarii, alte efecte militare), precum și alte exponate printre care tabloul pe care Camil Ressu i l-a dedicat în anul 1917, rochia de soră de caritate a Reginei Maria, fotografii de epocă etc. Expozițiile temporare sunt realizate în colaborare cu Casa Regală a României, Muzeul Militar Național Regele Ferdinand I, Arhivele Naționale ale României, Muzeul Național al Satului Dimitrie Gusti, Muzeul Național de Istorie a României și colecția Daniel Obreja. Tururile sunt ghidate și gratuite și se realizează în baza unei programări prealabile, realizate cu



minimum două zile lucrătoare înainte de data vizitei, prin completarea formularului de înregistrare. Conform reglementărilor în vigoare, pentru a avea acces în incinta BNR vizitatorii au obligația de a prezenta certificatul verde. ■

George V. GRIGORE

Trei muzee din România au primit cea mai înaltă distincție - Michelin

Acum când s-au liniștit ecourile sărbătorilor de iarnă, putem să ne bucurăm și de alte vești bune. Astfel, Muzeul Național de Artă al României, Muzeul Național al Țăranului Român, ambele din Capitală, și Muzeul Astra din Sibiu au primit câte trei stele - cea mai înaltă distincție Michelin. Instituțiile au fost premiate pentru valoarea exponatelor, prin renume și prin modul în care le-au pus în valoare. Ghidul, lansat de renumita companie la 20 de ani de prezență în țara noastră, include 500 de palate, trasee turistice și muzee, împărțite în 50 de categorii. Și Palatul Banffy, care găzduiește selecția de picturi și opere grafice decorative ale Muzeului de Artă din Cluj-Napoca, a fost distins cu două stele Michelin. Clădirea este cel mai important monument baroc din România. ■



Timp Românesc

Fundația „Spirit Românesc Pro-Arte și Caritate“ Gala Premiilor 2021 la Sala Media a Teatrului Național București



„Fundația „Spirit Românesc Pro-Arte și Caritate“ București a premiat valorile culturale românești din perioada 2020-2021, la 9 decembrie 2021, la Sala Media a Teatrului Național București, cu ocazia împlinirii a 30 de ani editoriali ai editurii Ghepardul, a cinci ani publicistici ai ziarului Ciripit de păsărele și a trei

ani publicistici ai revistei teatrale Rinocerul, condusă de Dinu Grigorescu.

Premiile revistei „Rinocerul“ - Artele spectacolului - Teatru scenic

- Marele Premiu „Rinocerul“ pentru spectacole de înaltă ținută artistică: Teatrul Național „I. L. Caragiale“ București, pentru spectacolele din stagiunea 2020-2021;
- Premiul Sentimental „Rinocerul“: Horațiu Mălăele (rolul: Agamemnon Dandanache și regia), Mircea Rusu (rolul: Ștefan Tipărescu), Virgil Ogășanu (rolul: Zaharia Trahanache), Mihai Constantin (rolul: Nae Cațavencu), Raluca Petra (rolul: Zoe Trahanache), Marius Rizea (rolul: Un cetățean turmentat), Mihai Calotă (rolul: Tache Farfuridi), Eduard Adam (rolul: Iordache Brânzovenescu), Marcelo S. Cobzariu (rolul: Ghiță Pristanda), Victoria Dicu (rolul: Muta) și Maria Miu (scenografia), pentru curajul și originalitatea spectacolului Scrisoarea după „O scrisoare pierdută“ de I. L. Caragiale, din care s-a pierdut actul 3, dar s-a câștigat un mare spectacol comic la TNB, în regia lui Horațiu Mălăele și scenografia Mariei Miu;
- Premiul „Rinocerul“ pentru teatru-document: Petru Hadărcă, pentru regia și scenariul spectacolului Dosarele Siberiei (scris în colaborare cu Mariana Onceanu), Teatrul Național „Mihai Eminescu“ Chișinău;
- Premiul „Rinocerul“ pentru polivalență artistică: Claudia Motea, pentru piesa și spectacolul Brâncuși, mon amour! (în care interpretează 9 roluri feminine), regia: Zoltan Schapira, Teatrul „Alexandru Davila“ Pitești, premiera națională: 28 noiembrie 2021.

Secțiunea Teatru radiofonic

- Premiul „Rinocerul“ pentru „Opera Omnia“ - teatru radiofonic: Mihai Lungeanu, pentru întreaga activitate regizorală radiofonică de la Teatrul Național Radiofonic.

Regie

- Premiul „Rinocerul“ pentru excelență regizorală: Alexa Visarion, pentru regia și scenariul spectacolului Carnavalul după I. L. Caragiale, Teatrul Național „Mihai Eminescu“ Chișinău;
- Premiul „Rinocerul“ pentru „Opera Omnia“ - regie: Mircea Cornișteanu, pentru întreaga activitate regizorală;
- Premiul „Rinocerul“ pentru „Regizorul anului“: Felix Alexa, pentru regia spectacolelor Lecția după Eugène Ionesco, Teatrul „Nottara“, premiera: 4 martie 2021; Adio, domnule Haffmann de Jean-Philippe Daguerre, TNB, premiera oficială: 2 iunie 2021; Cine sapă groapa altuia de Ion Băieșu, Teatrul Dramaturgilor Români, premiera: 15 septembrie 2021;



- Premiul „Rinocerul“ pentru debut regizoral: Daniela Nane, pentru regia spectacolului Who's Who sau Minciuna nu are picioare atât de lungi de Keith Waterhouse și Willis Hall, Teatrul „Anton Pann“ Râmnicu Vâlcea, premiera: 10 septembrie 2021.

Scenografie

- Premiul „Rinocerul“ pentru excelență scenografică: Andrada Chiriach, pentru spectacolul Adio, domnule Haffmann, regia: Felix Alexa, TNB, 2021.

Actorie

- Premiul „Rinocerul“ pentru interpretare feminină: Cerasela Iosifescu, pentru rolul Lora din monodrama Obsesii de Claudiu Sfirsi-Lăudat, regia: Yiannis Paraskevopoulos, Teatrul Național „Marin Sorescu“ Craiova, spectacol online - 11 iunie 2020;
- Premiul „Rinocerul“ pentru interpretare masculină: Marius Bodochi, pentru rolul Sorn din spectacolul Stupid Fucking Bird de Aaron Posner, regia: Răzvan Oprea, TNB, premiera: 16 septembrie 2021.

Management teatral / Teatru independent

- Premiul „Rinocerul“ pentru excelență managerială: Teatrul Particular Brașov, pentru organizarea primei ediții a Festivalului Monodramei Independente, 1-3 octombrie 2021 (manager: Dorina Roman);
- Premiul „Rinocerul“ pentru teatru independent: Club22 Teatru Independent - Pitești (manager: Luminița Borta);
- Premiul Special „Rinocerul“: Gelu Ion Nicolae, pentru actorie, regie, dramaturgie, manageriat al trupei de teatru particular „ACCEDE“ Slatina - spectacolele de comedie Nimic nu-mi scapă după Adolf de Herz și Așa am ajuns eu doctor după Molière și pentru debut poetic - volumul Poeme de suflet, Ed. Ghepardul, 2020.

Dramaturgie

- Marele Premiu „Rinocerul“ pentru excelență literară și dramaturgică: D. R. Popescu, președintele Editurii Academiei Române, pentru prolifică activitate literară și pentru inițierea colecției Teatru românesc contemporan la Editura Academiei Române, 2021;
- Premiul „Rinocerul“ pentru „Opera Omnia“ - dramaturgie: Radu F. Alexandru, pentru întreaga activitate dramaturgică;
- Premiul „Rinocerul“ pentru excelență dramaturgică și performanță actricească: Olga Delia Mateescu, pentru volumul Țara de fum. Cinci piese de teatru, Ed. eLiteratura, 2021;
- Premiul „Rinocerul“ pentru „Dramaturgul anului“: Mircea M. Ionescu, pentru volumele de teatru Finis coronat (virus) opus! sau Nebună poftă de viață pe timp de pandemie (Ed. Ghepardul, 2020) și Teatru



românesc contemporan (Editura Academiei Române, 2021), pentru spectacolul radiofonic Blonda, Moșul și Vivaldi (regia artistică: Andrei Sochircă, Angela Titioi, Radio Moldova, premiera: 18 iulie 2021), pentru spectacolul scenic Pușlama de la etajul 13 (regia: Ștefan Alexiu, Teatrul „Victor Ion Popa“ Bârlad, premiera: 13 noiembrie 2021; a 14-a montare a piesei) și pentru spectacolul-lectură online East of South via Key West (regia: Wayne Paul Mattingly, Tiger's Heart Players New York, 21 noiembrie 2021);

- Premiul „Rinocerul“ pentru cel mai bun text dramatic satiric: Magnificul de Mihai Ispirescu, text montat scenic la Teatrul „Nottara“, în regia lui Lucian Sabados, premiera: 24 ianuarie 2020;
- Premiul „Rinocerul“ pentru „Cartea anului“: Paiațe, măști, grimase, găști, autor: Candid Stoica, jurnal teatral, Ed. Eikon, 2021.

Traduceri literare

- Premiul „Rinocerul“ pentru excelență traductorială: George Volceanov, profesor și shakespearolog, Horia Gârbea și Lucia Verona, dramaturgi traducători, Violeta Popa, Alexandru M. Călin, Ioana Diaconescu, Anca Ignat, Adriana Volceanov și Șerban Foartă, colectivul de traducători, pentru contribuția monumentală în traducerea operei shakespeariei în limbaj modern, Opere William Shakespeare, publicată în 16 volume la Ed. Tracus Arte.

Premiile editurii „Ghepardul“

- Premiul „Ghepardul“ pentru performanță literară și editorială: Grid Modorcea, dr. în arte, autor a 114 volume (de poezie, proză scurtă, romane, eseistică, studii filosofice, religioase, critică, dicționare de literatură, film, muzică, arte plastice, jurnalism), cu 11 cărți publicate în perioada 2020-2021;
- Premiul „Ghepardul“ pentru redactare de carte și creativitate jurnalistică: Vlad Lungu, jurnalist și scriitor, pentru valoroasele contribuții aduse la editarea volumelor de dramaturgie, critică teatrală și portretistică Teatru românesc contemporan (Editura Academiei Române, 2021), Cronici crocante, Cronici sentimentale și Portrete vivante (Editura Ghepardul, 2020-2021), autor: Dinu Grigorescu, și creativitate în editarea de publicații culturale de succes;
- Premiul Special „Ghepardul“: Gabriel Burlacu, poet și prozator, pentru volumele de poezie După doisprezece ani (Ed. Paideia, 2020), Dincolo, nu am nevoie de nimic (Ed. Neuma, 2020), Orașul dispărut (Ed. Neuma, 2021) și pentru contribuțiile aduse la editarea unor volume de teatru.

Colegul meu de scenă, Candid Stoica, de la Teatrul de Comedie, este un prolific autor, astfel că sunt surprins în mod plăcut de premiul cu care a fost onorat.

„Premiul „Cartea anului“ i-a fost acordat jurnalului teatral „Paiațe, măști, grimase, găști“, de Candid Stoica. Horia Gârbea avea să scrie despre „Candid Stoica. Paiațe, măști, grimase, găști“, în „Luceafărul de dimineață“, nr. 10, Editura Eikon, 2021: „Cunoscutul actor al Teatrului de Comedie, Candid Stoica, are o abilitate literară care i-a permis să scrie numeroase piese de teatru, dar și să țină un jurnal foarte amănunțit care se transformă într-o istorie a teatrului românesc văzut din culise, în ultimii peste 30 de ani. Cartea de față este al patrulea volum al acestui jurnal și acoperă perioada 2004 -2009. Candid Stoica este un cronicar meticulos nu doar al propriei cariere teatrale (a jucat peste patru decenii), nici numai al teatrului, ci și al implicării teatrului și oamenilor lui în societate. Paginile lui au un umor fin, denotă o inteligență vie și, desigur, o cunoaștere până în cele mai mici detalii a teatrului în partea sa la care spectatorul obișnuit nu are acces. Nu toate întâmplările narate sunt vesele, dar autorul privește lumea cu un optimism și o bucurie care i se transmit cititorului“.

Dinu Grigorescu, președintele fundației, a înmănat premiile și a îndemnat la susținerea creației literare și a dramaturgiei românești, chiar dacă perioada pandemică a limitat formele de exprimare și comunicarea, în general. ■

George V. GRIGORE

Consiliul Județean Ilfov

Peste 200 de animale, câini și pisici, și-au găsit familii iubitoare, în urma proiectelor implementate de echipa de la Protecția Animalelor

Consiliul Județean Ilfov a prezentat, la sfârșitul anului trecut, rezultatele campaniilor derulate pentru soluționarea problemei animalelor fără stăpân, în ultimele cinci luni, prin Biroul Protecția Animalelor. Prin lansarea platformei www.ilfovadopta.ro, proiectele „Umple golul din viața ta”, „Caravana Responsabilității”, „Mai multă responsabilitate, mai puțină suferință”, „Livrăm Bucurie” și „Citește în ochii lor!” instituția a ajuns la inimile cetățenilor și a început să scrie istorie în ceea ce privește problema animalelor fără stăpân.

Hubert Thuma, președintele Consiliului Județean Ilfov: „De aproximativ 30 de ani, animalele fără stăpân au fost, în România, subiect de dezbateri, mese rotunde, proiecte de acte normative, discursuri emoționante, gesturi inimoase ale iubitorilor de necuvântătoare. Mult prea puține acțiuni concrete, cu rezultate palpabile s-au coagulat în sânul societății civile pentru a soluționa problema. Ne-am gândit că este cazul să intervenim și să schimbăm ceva. Nu plouă cu câini pe străzi. Problema pleacă din curțile noastre. Dacă sterilizăm masiv și alegem să adoptăm, rezolvăm problema câinilor părăsiți”. În ultimele cinci luni, iubirea necondiționată pentru animale a angajaților Consiliului Județean Ilfov a făcut „minuni”, perfect explicabile prin efortul, dăruirea și munca neîntreruptă din spatele unui mare succes: aproape 200 de câini și peste 20 de pisici și-au găsit familii iubitoare.

„Tot timpul spun că am un job de vis. Să fii mereu în preajma animalelor care îți oferă dragostea lor și nu cer nimic în schimb este într-adevăr de vis. Prin proiectele dezvoltate de Consiliul Județean Ilfov, prin Biroul Protecția Animalelor, am demonstrat că și funcționarii au suflet și împreună am schimbat viața a sute de animale. Sperăm ca exemplul nostru să fie urmat și de alte



consilii județene din țară” a explicat Hilde Tudora, șef Birou Protecția Animalelor, Consiliul Județean Ilfov.

Despre campaniile derulate de Protecția Animalelor CJ Ilfov

„Adoptă un câine, schimbă o viață!” a fost primul proiect al CJ Ilfov în parteneriat cu ADIZMB. Acesta a urmărit și a realizat lansarea platformei de adopții www.ilfovadopta.ro, unde se regăsesc informații despre toți câinii din adăposturile din Ilfov care sunt disponibili pentru adopție. La secțiunea ADOPTĂ, sub fiecare fotografie a „orfanilor”, sunt prezentate câteva detalii esențiale: sex, vârstă și comportament. În consecință, oamenii sensibilizați de suferința, dar și de dragălaşenia animalelor fără stăpân, au ales, gratuit, simplu și rapid, să își facă un prieten pe viață. Iar procesul continuă.

A urmat campania „Umple golul din viața ta”, rezultat al parteneriatului încheiat de Consiliul Județean Ilfov cu Liga Profesionistă de Fotbal, prin care



câinii din adăposturile publice sunt prezentați la meciurile oficiale din Liga I. Jucătorii de fotbal intră în teren însoțiți de animăluțe înainte de startul partidelor. Programul s-a extins și pentru meciurile care se desfășoară în sală, în baza unui protocol de colaborare cu Clubul Sportiv Rapid. Campania a câștigat admiratori și susținători în întreaga lume: The Guardian, La Vanguardia, La Stampa, ESPN, Reuters, BBC au relatat cu entuziasm despre proiect, iar țări precum Rusia, Turcia, Bulgaria, Grecia și Italia au și preluat acest proiect.

„Mai multă responsabilitate, mai puțină suferință”

Sub deviza „Mai multă responsabilitate, mai puțină suferință”, Consiliul Județean Ilfov a demarat al treilea program dedicat animalelor părăsite: a achiziționat și a instalat un sistem de camere de supraveghere în două dintre localitățile în care sunt, de regulă, abandonate animale: Domnești și Tunari. Astfel, este descurajată tendința cetățenilor de a



„scăpa” de ființele nedorite. Campania „Caravana Responsabilității”, desfășurată în luna septembrie, a avut un alt obiectiv și o altă adresabilitate: informarea posesorilor de animale despre obligațiile legale asumate odată cu adopția și despre beneficiile microcipării și sterilizării celor „înfiatți”. Proiectul s-a desfășurat în parteneriat cu Primăria Capitalei, prin Autoritatea pentru Supravegherea și Protecția Animalelor (ASPA), și structurile de protecție a animalelor din cadrul Poliției Române și a fost dus la bun sfârșit prin implicarea totală a angajaților a trei structuri.

Creativitatea și determinarea iubitorilor de animale din Consiliul Județean Ilfov nu s-au epuizat. Cele mai recente două proiecte ale echipei Protecția Animalelor, concretizate prin tot atâtea parteneriate ferme și generoase, sunt „Livrăm Bucurie” și „Citește în ochii lor!”. În cadrul celui dintâi, compania FAN Courier distribuie, prin curieri, gratuit, autocolante cu mesaje de încurajare a adopției animalelor. Prin cel de-al doilea, Librăriile Cărturești s-au oferit să le dăruiască celor ce le cumpără cărțile semne de carte pe care se regăsesc fotografii cu câini disponibili pentru adopție.

Cu peste patru milioane de câini abandonați, România ocupă locul doi în Europa și 10 în lume într-un clasament referitor la câinii fără stăpân. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

Foto: Protecția Animalelor CJ Ilfov



„Dansul Urșilor“ - pe lista de așteptare pentru înscrierea în Lista Patrimoniului Mondial Cultural Imaterial UNESCO

George V. GRIGORE



În penultima zi a fiecărui an, obiceiurile de iarnă se serbează pe Valea Troțușului, devenind un punct de atracție și pentru turiști în ultimii ani, în special în Moldova, în zona orașelor Comănești și Dărmănești. Printre alte tradiții era și jocul ursului, un obicei arhaic. Acesta este cunoscut pe scară largă începând cu anii 1800, iar la începutul secolului trecut a căpătat amploare. În această perioadă, erau folosiți urși dresați de către persoane de obicei sărace, care îi foloseau pentru a face divertisment. Urșii erau crescuți de mici, castrați și îmblânziți, învățați să facă anumite trucuri: să danseze, să meargă pe sârmă. Ceata urătorilor care merg cu ursul este alcătuită din urători deghizați în urs, ursari, fluierari, toboșari; fiecare dintre ei interpretând un anume rol. Uneori, în ceată, pot fi acompaniați de irozi sau mascați. În ropotele tobelor, mai mulți urși, ținuti în lanțuri de către ursari, trebuiau să joace după un anumit ritm. Ar putea fi o legătură între jocul actual al ursului care se practică astăzi cu perioada antică a zonei, însă fără a fi sprijinită de dovezi care să poată fi susținute unanim de către specialiști: „Ursul este animal-totem specific religiei tracilor, în perioada secolelor VI-IV î.Hr., reprezentându-l pe Zalmoxe, iar jocul ursului, păstrat în Maramureș și Moldova, evidențiază capacitatea regeneratoare a naturii“. În grottele preistoriei noastre s-au descoperit așezate într-un anumit fel osemintele urșilor de cavernă (Ursus Spelaesus), sau au fost desenați parietal, spre liniștea strămoșilor noștri, sau într-un anumit ritual încă greu de descifrat. Într-o grotă din munții României s-a descoperit un astfel de



aranjament al craniilor de urs de peșteră. Chiar și astăzi, în rarele alaiuri ale mascaților care vin în ajunul sărbătorilor de iarnă de An Nou, pe lângă capră, barză, uncheși, babe, moși, brezaie, apare și ursul (Moș Martin). S-a mai dezbătut în mediile științifice, ideea că Zalmoxe / Zamolxe, este zeul geto-dac care după naștere ar fi fost învelit într-o piele de urs. De aici obiceiul ca noii născuți să fie „trețuți“ printr-o piele de urs, spre a fi puternici ca ursul (sau Moș Martin; pentru apariția sa din luna martie din hibernare, sau legătura cu Zeul Războiului). Ursul este animalul care ne induce în eroare, „ne minte“. Spune „mor, mor“ și nu moare, ci doar hibernează (dispare) pe tipul iernii și apare primăvara (renaștere). Nu are coadă, ca și omul, deci este „neterminat“ (povestea cu ursul păcălit de vulpe). Este omnivor, ca și omul. Umblă în două picioare, ca și omul. De aici legătura sa cu omul, care îl consideră un fel de „om al pădurii“ (Moș). Horele voinicești ale bărbatilor războinici imitau de multe ori jocul greoi și apăsător al ursului. Dar de cele mai multe ori, prin sate apăreau ursarii, cei care îmblânzeau urșii (sau îi creșteau de mici) și îi dresau să joace la comandă, după tobă sau trompetă. „Joacă, joacă, Moș Martine, că-ți dau pâine cu măsline și ciomege peste vine...“ Așa îmi povestea bunicul că se striga la asemenea jocuri. Din păcate, izvoarele istorice nu ne ajută cu argumente privind proveniența acestei tradiții din antichitate, însă întotdeauna noile descoperiri arheologice sunt în măsură să lumineze specialiștii, inclusiv din acest punct de vedere. Oricum, prietenul copiilor este jucăria Teddy Bear, ursulețul pufos cu care aceștia adorm în fiecare seară în brațe.

Jocul ursului provine cel mai probabil din Evul Mediu

Unii specialiști spun că jocul ursului provine cel mai probabil din Evul Mediu. Oricum, până la jumătatea secolului al XX-lea țiganii ursari colindau satele cu urși care îi călcau

pe cei suferinzi de „șale“, oferind paleative la anumite dureri umane. Dar, chiar și cu o vechime de câteva secole, unicitatea acestei tradiții este certificată prin demersurile care se fac de către autorități pentru includerea în patrimoniul UNESCO a jocului ursului de pe Valea Troțușului. Interdicțiile privind realizarea spectacolelor cu urși au fost legiferate în întregul Bloc Estic. În România comunistă, numeroasele grupuri de artiști ursari au fost împiedicate să intre în orașe, iar țiganii nomazi au fost supuși politicilor de sedentarizare. În prezent „Dansul Urșilor“ se află pe lista de așteptare pentru înscrierea în Lista Patrimoniului Mondial Cultural Imaterial UNESCO. La începutul anului 2019, „Urșii“ din Asău (județul Bacău) au făcut senzație la Paris. În cadrul unui eveniment înscris în sezonul Franța-România, grupul de „urși“ a încântat mai întâi publicul de la Conciergerie, după care a traversat capitala Franței – Sena, Châtelet, cartierul Marais – până la Muzeul Vânătoriei și al Naturii. Peste tot se auzea: „Joacă, joacă, Moș Martine“. Pentru cei care doresc să știe mai multe despre acest obicei atât de îndrăgit, masca-costumul de urs se compune dintr-o blană întreagă de urs, împodobită cu curele, cu ținte și canafi (ciucuri). În satele din zona deluroasă a văii Troțușului, masca de urs se confecționează din piei de vițel și de oaie. Acestui obicei de mascare în imaginea ursului i se mai spune și „bătaia ursului“, „încotrarea cetelor“ sau „ceata cetelor“, diferind de la sat la sat pe Valea Troțușului. Jocul, apreciat pe plan național, diferă ca formă de manifestare și tematică de la un loc la altul. Pentru cei din zona de munte a văii Troțușului jocul ursului simbolizează libertatea dezlănțuită, iar pentru cei din sud-estul bazinului ursul în lanțuri ce face diferite acrobații, imită și sugerează contrariul, adică lipsa totală de libertate. Prima formă de manifestare este considerată cea mai veche și cea mai valoroasă, fiind specifică satelor din Depresiunea Dărmănești își păstrează autenticitatea în Dărmănești și Dofteana. Jocul urșilor din localitățile Dărmănești, Asău, Dofteana și din satele din jur de pe Valea Troțușului a evoluat de la un simplu obicei la spectacole de mari proporții. Cu timpul, la Dărmănești spectacolul a început să strângă spectatori și din alte județe ale țării.

Text urători ursari

„Bună seara gospodari!
Venim cu ursul din deal,
Dacă bine și voiți
Ursul nostru să-l primiți!
Na! Na! Na! Martine, na!
Nu te da, nu te muia,
Că pun mâna pe nuia,
Și nuiaua-i de răchita,
Hai, Martine, la pământ,
Și ascultă-mă ce-ți cânt!
Când erai mai mititel
Erai tare frumușel,

Dar de când ai crescut mare,
Mă dai jos de pe picioare!
Na! Na! Na! Martine na!
Mai întoarce-te așa!
Joacă, joacă, Moș Martine,
Ca-ți dau miere de albine
Joacă, joacă tropotit
Ca țișanul la prașit!
Ursul meu din Spania
L-am adus cu sania!
Joacă, joacă, urs nebun
Că de nu-ți fac pielea scrum!

Merge roata prăvălită.
Na! Na! Na! Martine Na!
Joacă, joacă, nu mai sta!
Foaie verde de brăduț,
Ursul meu cu doi puiuți,
Foaie verde de dudău,
Ursul meu de la Bacău
A venit la dumneavoastră
Ca să joace-o ursarească
Na! Na! Na! Martine, na!
Nu te da nu te muia!
Joacă, joacă, ursule,

Că s-or coace murele,
Mai tare te-i îngrășa
Și prin case vei juca.
Saltă, saltă tot mai sus,
Ca și anul care-i dus!
Ia apleacă-te în jos,
Să saluți gazda frumos!
Foaie verde de secară,
Să ieși ursule afară!
Foaie verde de stejar
Sănătate, gospodari!
La anu' și la mulți ani!“ ■



O altfel de oală

George V. GRIGORE

Muzeul de la Piscu adună, pe lângă oameni pasionați și talentați, oale și poveștile lor. „Într-o zi de vară, ne-a vizitat Nicolae Rogoz, dorind să ne arate o oală. O oală moștenită în familie, de la stră-străbunicul lui, Lazăr. O oală păstrată cu sfințenie, din generație în generație. Stră-străbunicul, îmi zice, a reprezentat satul lui, Tulgheș, la Marea Unire de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918. Fiecare reprezentant de comunitate a fost întâmpinat cu o astfel de oală plină cu sarmale cu păsat (o rețetă sărbătorească pentru postul Crăciunului). Oala era încinsă cu o panglică tricoloră“, ne povestește Adriana Scripcariu. Este adevărat că oala s-a reîntors în familia lui Nicolae Rogoz, să fie dată mai departe copiilor și nepoților. Muzeul a rămas cu fotografia și bucuria acestei povestiri adevărate. Oare câte astfel de oale se mai păstrează pe la urmașii țăranilor de frunte de odinioară? O oală care ține în locul sarmalelor cu păsat amintirea unei zile uriașe pentru România și emoția mare a uneia dintre miile de părți ale inimii neamului. ■

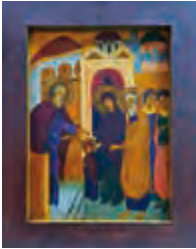
Costum popular și o icoană pictată, donate la Brănești

George V. GRIGORE



Colecția etnografică a Asociației Culturale Brănești s-a îmbogățit la sfârșitul lui 2021 cu un costum popular format din două piese, respectiv o cămașă tradițională bărbătească și pantaloni din in, donat de Mihaela Răduică din Afumați. Costumul a fost purtat de fiul Mădălin Iosif Răduică, în timpul serbărilor școlare, și a

fost croit din două cămași tradiționale degradate, de o croitoreasă din vecinătate, Gina Tanasiu. Costumașul croit pentru serbările școlare are la bază cămași bărbătești tradiționale lucrate cu mulți ani în urmă de o soră din Afumați a bunicii Mihaelei. Piesele pot fi admirate în prezent în cadrul expoziției etnografice organizată la Casa Corpului Didactic Ilfov. După ce a păstrat câțiva ani costumul, Mihaela a considerat că până la urmă piesele prin degradare se vor pierde, iar locul lor cel mai potrivit este în cadrul unei expoziții etnografice.



În inventarul Colecției etnografice a Asociației Culturale Brănești se mai află și o icoană pictată având ca temă „Intrarea în biserică a Maicii Domnului“. Icoana a fost salvată și restaurată cu ocazia acțiunii de salvare și restaurare a vechiului iconostas al bisericii „Sf. Constantin și Elena“ din satul Vadul Anei, care, de asemenea, se află în inventarul colecției. După cum se mai poate desluși din inscripția de pe rama icoanei, aceasta a fost donată de Radu Nicolae și Dinu Constantin, la 2 noiembrie 1956, cu ocazia sfințirii bisericii. Nu se cunoaște autorul sau vechimea icoanei, însă este de presupus că aceasta a fost realizată odată cu pictura catapetesmei bisericii. ■

Surse: wikipedia.org; 1859.eu; omofon.com; vikingpioneers.org; crestinortodox.ro; ziaruldevrancea.ro; roman24.ro

5 ianuarie 2022 - 160 de ani de la nașterea lui Theodor G. Petraru, primul director al școlii silvice de la Brănești

La vârsta de 32 de ani, Theodor Petraru (Pietraru), unul dintre întemeietorii învățământului silvic românesc, este numit director al școlii silvice de la Brănești, fiind primul director de la înființarea acesteia, din 1894 până în 1897, când preia conducerea profesorul Paul Grunau.

Teodor G. Petraru (Pietraru) s-a născut la 5 ianuarie 1862, în Roșiorii de Vede. După terminarea studiilor primare în localitatea natală, urmează Liceul „Sântul Sava” din București. În 1880 este admis la Facultatea de Științe Matematice din București, la care renunță după patru ani prezentându-se la concursul de burse instituit de stat pentru Școala de ape și păduri din orașul francez Nancy. Termină Școala forestieră din Nancy în 1886, ca șef de promoție. Se întoarce în țară și în 1886 este numit profesor la catedra de amenajament la Școala centrală de agricultură de la Herăstrău. Pentru meritele sale, în 1894 este numit profesor de științe silvice al școlii de la Brănești și conducător al Inspecției a 7-a silvice atașată Școlii speciale de silvicultură de la Brănești. Tot în același an este ales membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor. La 36 de ani, în plină afirmare a carierei sale științifice și didactice, survine prematur decesul său, la 7 februarie 1898. Este înmormântat în cimitirul mănăstirii Cernica, nu departe de școala pe care a întemeiat-o. Pentru contribuția sa la întemeierea silviculturii românești și la înființarea școlii de silvicultură de la Brănești, în 1934, în incinta liceului a fost inaugurat bustul marelui profesor, din inițiativa societății „Progresul Silvic”. Bustul lui

Theodor Petraru, realizat de sculptorul Anastasescu, este și singurul monument al unei personalități de pe teritoriul localității până în anul 1995, când în incinta mănăstirii Pasărea este amplasat un alt monument - bust al marelui sculptor Gheorghe Anghel. În cinstea memoriei sale, cu ocazia sărbătoririi a 100 de ani de la înființare, Școala silvică de la Brănești va primi numele ilustrului său întemeietor, Theodor Petraru (Pietraru). ■



prof. Marius-Ovidiu SEBE

Constantin Codrescu

Film, teatru, carte, pedagogie și realitate

Unul dintre cei mai apreciați actori români din filmul și teatrul românesc, Constantin Codrescu, cetățean al județului Ilfov (Ghermănești - Snagov), este omagiat ori de câte ori se ivește ocazia cu prilejul manifestărilor culturale.

La cea de-a șaptea ediție a Premiilor Gopo, care a avut loc în 2013, la Opera Națională din București. Actorul, regizorul și profesorul a primit „Premiul pentru întreaga activitate”.

Născut în 1931, la Huși, Constantin Codrescu a studiat actoria la Institutul de Teatru și Film din București. La absolvire, în 1951, se remarcase deja drept unul dintre cei mai talentați actori ai generației sale. A urmat o carieră plină, cu peste 40 de filme și mai mult de 80 de roluri pe scenele marilor teatre din țară și în piese radiofonice.

A fost profesor la Institutul de Teatru din Târgu Mureș și director al Teatrului Maria Filotti din Brăila și al Teatrului din Sfântu Gheorghe.

În film, a debutat cu rolul din Nepoții gornistului (r. Dinu Negreanu, 1953) și a continuat cu Răsare soarele (1954), de același regizor, apoi cu rolul care a rămas în memoria cinemafililor: Ghiță, din La Moara cu noroc al lui Victor Iliu, selecționat la Festivalul de la Cannes în 1957.

Filmografia sa mai include titluri precum Răscoala (r. Mircea Mureșan, 1965), Mihai Viteazul (r. Sergiu Nicolaescu, 1970), Haiducii lui Șaptecai (r. Dinu Cocea,



Surse: stirifeldefel.ro; festival.ro



George V. GRIGORE

1970), Zestrea domniței Ralu (r. Dinu Cocea, 1971), Bietul Ioanide (r. Dan Pița, 1979), Capcana mercenarilor (r. Sergiu Nicolaescu, 1981), seria Pistruiatul (Evadatul; Ascunzișul; Insurecția - r. Francisc Munteanu, 1986). Ultimul film în care a apărut Constantin Codrescu este Magnatul (r. Șerban Marinescu, 2004).

Și pentru că o astfel de viață de om se întâlnește mai rar, Constantin Codrescu a mai fost distins cu Ordinul Meritul Cultural clasa a IV-a (1967) „pentru merite deosebite în domeniul artei dramatice” și a primit Premiul UNITER pentru întreaga activitate. Acesta a scris și o carte autobiografică în două volume, în care a consemnat evenimente importante: „Pribeag prin viața mea”. Ca o urmare normală a celor petrecute a apărut și filmul documentar-artistic „Un timp prin care am trecut”. Filmul este o docudramă biografică despre viața actorului Constantin Codrescu, care îmbină secvențe artistice despre fabuloasa carieră și zbuciumatul destin al actorului cu imaginile de arhivă, dar și cu întâmplări povestite de renumiți artiști, regizori, scriitori, critici de film, despre maestrul Constantin Codrescu.

Film, teatru, carte, pedagogie și realitate... De multe ori realitatea este cea care „bate” filmul... În cazul maestrului Constantin Codrescu realitatea s-a ridicat până la superlativul absolut, oferindu-i șansa întâlnirii cu nimbul de lumină. Aplauze și reverențe! ■

Victor COLONELU, regizor

Silvia Chicoș, o voce inconfundabilă a Radioului Național



Între anii 1950 și 1960 s-a auzit la Radioul Românesc Național pentru prima oară o melodie cântată de o voce de copil, intitulată „La revedere tabără dragă”, un frumos cântec pentru copii. De atunci, zilnic, atât pe programul 1, cât și pe programul 2 se auzea de 3-4 ori pe zi această melodie. Seara, vocea se auzea din nou la emisiunea „Noapte bună copii”, după ce marele scriitor Octav Pancu - Iași citea câte o poveste. Același voce cânta și „Noapte bună copii”. Pe parcursul anilor s-au auzit la radio și alte melodii - „Micul fotograf”, „Chimistul amator”, „Vaporașul”, „Vacanța”, „De-a v-ați a ascunselea”, „Cântecul atlasului”, „Sus ancora”, „Bicicleta”.

Dar cine era copilul cu vocea frumoasă? Era o actriță, Silvia Chicoș, descoperită de Grigore Vasiliu Birlic la teatrul unde a început să joace. Silvia era fiica unui recuziter din teatru. Birlic a rămas impresionat de vocea ei și a îndrumat-o spre arta scenică. A fost o mare voce a radioului, dar nu a apărut în public, deoarece din punct de vedere medical nu și-a permis, având o deformare fizică. Silvia putea interpreta foarte bine băieței, veverițe, grauri, pitici, pe Copperfild, pe Nică, pe Decebal din

filmul „Titanic vals”, adică aproape toate personajele copilăriei noastre. Vocea sa cristalină se auzea din aparatele de radio și a fost identificată cu „micuța mare actriță”. A fost copilul teribil al teatrului radiofonic. A încântat generații de copii și nu numai, cu vocea ei a dat viață unor frumoase piese. A înregistrat și interpretat zeci de roluri. A dublat rolul din piesa „Prinț și cerșetor” de Mark Twain, unde a fost și Tom și Edward, o performanță artistică atinsă prin schimbarea vocii.

Tatăl Silviei se numea „Cocoș”, dar Birlic a hotărât ca pe partea artistică sună mai bine „Chicoș”. Silvia Chicoș, alias Silvia Cocos, a lucrat la radio cu marele regizor Titi Acs, în mare vogă în anii 1960. El i-a compus multe cântece, iar versurile au fost scrise de Octav Pancu - Iași, autor talentat de literatură pentru copii. Silvia Chicoș a fost un reper, o personalitate minunată, generoasă, cu un tonus bun și mult umor. A fost o mare actriță, a fost într-un fel istoria teatrului pentru copii de la Radioul Național. Ion Lucian a regizat spectacolul „Salut voios” cu concursul Silviei Chicoș și a Alexandrinei Halic, un spectacol muzical de Eduard Jurist, Ion Mustață, muzica de compozitorii Aurel Giroveanu, Florin Delmar, Radu Șerban, Titi Acs și Niculiță Teodoru. A fost un spectacol de mare succes al vremii. La radio a interpretat roluri în „Aventurile lui Cippolino”, „Prinț și cerșetor” (în 1954), „Vijelioșii” de Eugen Barbu, „Zmeul” de Tudor Arghezi, „Pinocchio” și „Tom Degețel” de Carlo Golldoni (în 1953) și „Tom și Hack au plecat pe Mississippi” de Mark Twain. Dacă aveți ocazia, ascultați cu atenție vocea specială care a rămas pe benzile de magnetofon în arhiva Radioului Național. ■

Principesa Ileana, la Mănăstirea Pasărea

În anul 1990, la prima sa vizită din exil, Principesa Ileana, în drumul său către Curtea de Argeș și Castelul Bran, a poposit mai întâi la Mănăstirea Pasărea. A venit însoțită de Sandy, fiica ei, și de Simina Mezincescu și a stat în România la Mănăstirea Pasărea. La 21 ianuarie 1991, în Pennsylvania, Statele Unite ale Americii, pleca la cele sfinte Principesa Ileana a României, devenită ulterior prin călugărire Maica Alexandra. S-a născut la data de 5 ianuarie 1909, în București, fiind fiica cea mică a Regelui Ferdinand I și a Reginei Maria. După Revoluție, în anul 1990, la prima sa vizită din exil, în drumul său către locurile sfinte ale familiei, Curtea de Argeș și Castelul Bran, a poposit mai întâi la Mănăstirea Pasărea, unde a stat pe toată perioada cât a rămas în țară. ■



prof. Marius-Ovidiu SEBE

 **George V. GRIGORE**

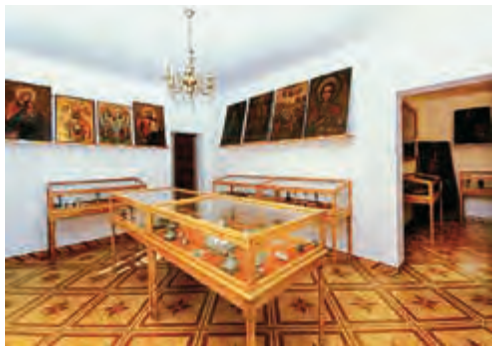
Muzeul Mănăstirii Samurcășești din Ciorogârla

Mănăstirea Samurcășești își trage numele de la blănurile scumpe de samur care împodobeau hainele clasei avute, cunoscute ca zibelină. Este vorba despre Mănăstirea Ciorogârla din comuna cu același nume, înscrisă în Lista Monumentelor Istorice, înființată la 1808 de vornicul Constantin Samurcaș, care a zidit-o pe moșia sa, la 15 km de București, cu puțin timp înainte de a deceda. În 1847, clucerul Alexandru Samurcaș, nepot de frate și fiu adoptiv al ctitorului, a asigurat mănăstirii vatra și pământul din jurul ei punând de asemenea și reguli de administrație, iar în 1845 a făcut și prima reparație la biserica mănăstirii, care fusese afectată de cutremurul din 1838. O nouă reparație, mai temeinică, s-a realizat între anii 1866-1869 cu fonduri alocate de către Ministerul Cultelor. După reparație, în 1870, biserica a fost pictată de Gheorghe Tattarescu și sfințită la 13 decembrie a aceluiași an.

Colecție de artă religioasă și un consistent fond de carte veche din protopopiatele din Ilfov și Giurgiu
Muzeul mănăstirii deține o importantă colecție de artă religioasă și un consistent fond de carte veche din protopopiatele din Ilfov și Giurgiu. Sunt expuse obiecte de cult cu valoare de patrimoniu: icoane, vase, cruci, veșminte, cărți vechi.



Există două icoane care îi reprezintă pe Iisus Hristos și Maica Domnului, pictate de Tattarescu, de fapt singurele păstrate din biserica veche a mănăstirii. Dintre icoanele expuse, o parte sunt danii oferite mănăstirii de credincioși. Dintre acestea rețin atenția cele două icoane mari, picturi în ulei pe lemn, reprezentând Sfânta Tecla și Sfântul Arhidiacon Ștefan, semnate de pictorul Anton Serafim la începutul secolului al XIX-lea. Altă icoană valoroasă este o pictură din 1703, lucrată pe lemn, acoperită cu foiță de aur, reprezentând-o pe Maica Domnului pe tron cu Pruncul, deasupra Dumnezeu Tatăl, în dreapta și în stânga Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, lângă tron, Sfinții Dimitrie și Gheorghe și, pe margini, 12 profeți. Deosebit de valoroase sunt obiectele de cult lucrate artistic din argint, cu care a fost înzestrată biserica mănăstirii de boierul Constantin Samurcaș la 1808, expuse în vitrina din centrul primei săli: două anafornițe, două cutii pentru sfinte moaște, disc, steluță, lingurițe pentru Sfânta Euharistie, două cădelnițe și două sfeșnice. La acestea se adaugă un potir din argint, cizelat cu motive florale, cu paharul aurit, donat de boierul Constantin Săbăreanu și o candelă mare din argint, cu legături artistice din argint aplicate, cu inscripții în limbile franceză, greacă și română, reprezentând îngeri și stema Țării Românești, care a fost donată mănăstirii în 1842 de Sevastița Șuflu, născută Ghica. Un exponat de mare valoare artistică este Sfântul Epitaf care



reprezintă Punerea în mormânt a Mântuitorului Iisus Hristos, brodat pe catifea maro-grena cu fir de aur și argint, pe margine având inscripție în limba greacă, lucrat de ctitora mănăstirii Zoe Samurcaș la 1808. De asemenea, o pictură interesantă este și cea realizată pe cap de pește-somn având ca temă Pescuirea Minunată de pe Lacul Tiberiada, a pictorului Ioan Baldovin - ucenic al Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica.



Colecția muzeală adăpostește și litografii privind Revoluția de la 1821

Colecția muzeală adăpostește și litografii după originalele care se află la Muzeul de Istorie, privind Revoluția de la 1821, eveniment istoric ce are legătură cu trecutul mănăstirii, într-o vitrină se poate admira și crucea de masă, sculptată în lemn, îmbrăcată în argint filigranat donată mănăstirii chiar de către Tudor Vladimirescu. De altfel, multe obiecte de cult se pot observa până la ieșirea din muzeu, unde Cartea de oaspeți poate reține și câteva impresii asupra așezământului monahal.



În cimitirul mănăstirii se află mormintele mai multor cunoscuți: Alexandru V. Beldiman (ziarist, fondatorul ziarului Adevărul), poetul Sandu Tzigara-Samurcaș (lângă biserica), familia Săbăreanu etc. Frumosul așezământ monahal, precum și obiectele de cult și patrimoniu, adăpostite în minunatul muzeu al mănăstirii, ne cheamă pe toți, pelerini, închinători și rugători să ne bucurăm împreună cu sfinții lui Dumnezeu, dar mai cu seamă cu Mult Milostiva și Preacuvioasa Parascheva, care ocrotește această oază de rugăciune și comuniune, cerându-le ajutorul pentru a spori iubirea noastră față de Dumnezeu. ■

Surse: manastirea-samurcasessti-ciorogarla.ro; wikipedia.org; rador.ro; planiada.ro; locuridinromania.ro



Muzeul Național al Aviației Române din Pipera. Aripi oprite la sol

Când se anunță vreun raid aviatic demonstrativ în apropierea Capitalei, o mulțime de curioși se adună spre a se delecta cu un asemenea spectacol. Există în om acest vis al zborului care îl îndeamnă să facă pasul spre acest sport sau măcar spre admirația de a-și vedea semenii zburând, precum Icar. În jurul Capitalei avem marile aeroporturi Otopeni, Băneasa sau aerodromul din Clinceni sau cel din Pipera. Dar, undeva, tot în apropierea Capitalei, stau parcă ascunse aeronavele de început ale „zburătorilor” români. Ele stau așa, „timide” și „rușinoase” la sol, când văd pe cer noile aeronave cu care se călătorește în prezent. Dacă dorești să le revezi și să le mai „încurajezi” cu o vorbă bună, le vei găsi pe aerodromul din Pipera, unde vei intra direct în atmosfera istorică a României. Aici vei da peste o varietate de avioane celebre, dar și peste realizările celor trei pionieri ai aviației române: Traian Vuia, Aurel Vlaicu și Henri Coandă. Iar dacă ești pasionat de perioada interbelică, în pasajul care face legătura dintre cele două hangare este recreată atmosfera unei străzi din această perioadă magică a României. Muzeul Național al Aviației Române - pentru că despre el este vorba - s-a înființat prin HG nr.197/02.03.1990 și reacreditat prin Ordinul nr. 2791/2015. Acesta devine muzeu de importanță națională prin H.G. 360/06.04.2011 și prin Ordinul nr.2709/17.11.2011, imobilul Muzeul Național al Aviației Române se clasează ca monument istoric, categoria Ansamblu, grupa valorică „B”. Muzeul s-a deschis în 1993, în 5 corturi de campanie pe aerodromul militar de la Otopeni.

În 1995, Comandamentul Aviației Militare a repartizat muzeului un spațiu în fața Aeroportului Internațional Băneasa. Aici a funcționat până în 1998. Ulterior, Statul Major al Forțelor Aeriene a repartizat un nou spațiu de expunere lângă Aeroportul Internațional Otopeni, iar inaugurarea a avut loc la 2 martie 2000. Din 2006, Muzeul Național al Aviației Române este amplasat în zona de nord a Bucureștiului, în hangarele care în prima jumătate a secolului al XX-lea se aflau pe latura de sud a aerodromului militar Pipera. Acest aerodrom s-a înființat în 1915 pentru perfecționarea piloților absolvenți ai Școlii Militare de Pilotaj de la Cotroceni. Spațiul expozițional al Muzeului Național al Aviației Române cuprinde două clădiri tip hangar și o expoziție în aer liber. În Hangarul nr.1 (sau Sala „Traian Vuia”) funcționează expoziția de bază ce prezintă istoria aeronauticii de la începuturi până în anul 1959. În spațiile consacrate celor trei pionieri ai aviației române: Traian Vuia, Aurel Vlaicu și Henri Coandă, sunt expuse replica avionului Vuia nr.1, machete ale unor avioane realizate de aceștia, precum și obiecte și documente care i-au aparținut inginerului Aurel Vlaicu. Ordinul Național „Virtutea aeronautică”, primul ordin din lume cu specific aeronautic, înființat de regele Carol al II-lea în 1930 constituie un element reprezentativ pentru epoca interbelică. Spațiul destinat celui de-Al Doilea Război Mondial este reliefat prin prezentarea replicii avionului IAR 80, a unor personalități, uniforme, documente. Perioada de după 1945 este evidențiată de avioane de vânătoare cu reacție și stații de radiolocație. În pasajul care face legătura dintre cele două hangare este recreată atmosfera unei străzi din perioada interbelică și este înfățișată maniera în care societatea românească și aviația s-au întrepătruns. În Hangarul nr. 2 se află expoziția de bază care este dedicată anilor '60-'70. Avioanele reactive prezentate sunt de tip MiG 17, 19 și 21, L-29. Expoziția este întregită de simulatoare de zbor, tehnică de radiolocație și artilerie antiaeriană specifică epocii. În parcul expozițional în aer liber, sunt expuse avioane cu motor clasic, dar și reactive, elicoptere, tehnică de radiolocație, tunuri antiaeriene și rachete sol-aer. ■



 **George V. GRIGORE**



Bătălia de la Ojogeni-Ilfov pregătea, oare, o nouă unire a Moldovei cu Țara Românească?

Cunoaștem istoria încâlcită a relațiilor dintre Vasile Lupu - Domnul Moldovei și Matei Basarab - Domnul Țării Românești, cât și a perioadei istorice traversate. Domniile lui Vasile Lupu și Matei Basarab au fost și cele mai longevive din întreg secolul al XVII-lea (Vasile Lupu: 1634-1653 și Matei Basarab: 1632-1654).



Aceaste diferențe încheiate în patru rânduri cu conflict militar deschis între Moldova și Țara Românească se înscriau în tabloul general european al epocii, nefiind exclusiv o particularitate a spațiului românesc. Aici, dorința domnitorului Vasile Lupu a depășit pragul realității. Adică intenția lui era de a deveni domn al Moldovei și Țării Românești, ca și al Transilvaniei. O adevărată reeditare a performanței lui Mihai Viteazul. Condițiile istorice nu avansau astfel de proiecte, domnitorul însuși nu avea în vedere un proiect național, după cum a fost vorba mai târziu și rămănea doar interesul generat de mărirea puterii și administrarea resurselor. De-aici i s-au și tras domnitorului moldovean toate ponoasele: pierderea avutului și a domniei, chiar dacă sprijinul militar al cazacilor lui Bogdan Hmelnițki prin fiul său Timuș a fost consistent (un ajutor întărit de Ruxandra, fiica cea mică a domnitorului dată spre căsătorie lui Timuș, o căsătorie nefericită, de altfel).

S-au luptat valahii cu valahii, frate contra frate și creștin contra creștin
În mod sigur au existat și alte motive de gâlceavă între cei doi domnitori. Mai ales din partea lui Vasile Lupu, care-și dorea locul lui Matei Basarab, în vreme ce stăpânirea Moldovei voia s-o lase întâiului său fiu. Domnul Moldovei nu s-a sfiit să ațâțe mânia otomanilor contra muntenilor, în scopul de a-l distruge pe Matei Basarab. Constatând că nu-și poate atinge scopul prin uneltiri, s-a hotărât să ia taurul de coarne. Să dobândească tronul muntean prin forță. Vasile Lupu

s-a aliat cu tătarii și, cu ajutorul acestora, a pornit contra muntenilor. Astfel aveau să lupte valahii cu valahii, frate contra frate și creștin contra creștin. Dar pentru Vasile Lupu contau mai mult orgoliile și ambițiile personale decât viețile pierdute. La sfârșitul toamnei anului 1639 s-a dat o crâncenă luptă, în urma căreia apele râului Prahova s-au înroșit de sânge. Este vorba despre Bătălia de la Ojogeni (23 noiembrie/3 decembrie 1639), pe râul Prahova, la vărsarea în râul Ialomița. Pacificarea părții asiatice a Imperiului Otoman a permis revenirea în forță a sultanului Murad IV (1623 – 1640) pe frontul diplomatic european. Astfel, relațiile lui Matei Basarab cu puterile creștine, rivale Porții, cum ar fi Imperiul Habsburgic, Veneția, Polonia și Transilvania, i-au făcut pe demnitarii otomani să decidă înlăturarea acestuia din domnie. În acest joc de interese, Vasile Lupu obține tronul Moldovei pentru Ioan, unul dintre fiii săi, care va primi și firman de domnie, iar pentru sine promisiunea că, odată cu înlăturarea rivalului său de pe tronul Țării Românești, acesta îi va aparține (trimisese 300.000 de taleri la Constantinopol și promisese creșterea treptată a tributului). Principele Transilvaniei, hanul tătar și pașalele de la Dunăre au primit poruncă să-l sprijine pe noul pretendent. Armatele sale ajung la Focșani, la 22 noiembrie 1639, de unde Vasile Lupu face cunoscut muntenilor și moldovenilor că sub autoritatea sa a unit cele două țări românești. Confruntarea militară dintre cele două oști s-a desfășurat la Ojogeni, unde Vasile Lupu este înfrânt. Inițial, acesta a încercat să atragă oastea munteană în câmp deschis, pentru a facilita intrarea în luptă a cavaleriei tătare și a celei moldovene. În așteptarea momentului decisiv al confruntării, unii dintre oștenii săi s-au îndepărtat de tabără, jefuind gospodăriile muntene până pe cursul superior al Prahovei. Atacul lui Matei Basarab a survenit pe neașteptate și a surprins nepregătită tabăra rivală. Cu această ocazie, Vasile Lupu a pierdut și cea mai mare parte a averilor sale, pe care domnul muntean, în semn de supunere față de puterea suzerană, le-a trimis la Constantinopol. În aceste împrejurări, sultanul a decis reconfirmarea lui Matei Basarab în domnie.

Marea împăcare
La cinci ani distanță, cei doi voievozi păreau că și-au rezolvat diferendul. Ca semn al împăcării au fost construite două mănăstiri. Vasile Lupu a ridicat o mândră mănăstire în Țara Românească, la Târgoviște, mănăstire ce poate fi vizitată și astăzi. Matei Basarab a procedat aidoma, în Moldova, iar acest sfânt locaș există și astăzi. Dar, ura și lăcomia au început să bântuie din nou prin inima lui Vasile Lupu. Aflând că moldoveanul plănuiește să-l atace iarăși, Matei Basarab a încheiat o înțelegere de suport militar cu principele transilvan. La scurtă vreme Vasile Lupu a fost aruncat de pe tron. Dar, așa cum era de așteptat, Vasile Lupu nu s-a dat învins cu una cu două. Cu ajutor străin el a revenit pe tronul moldovean. Dacă în trecut apelase la tătari, acum a cerut și a obținut ajutor de la cazaci. Fiica sa, Ruxandra, era măritată cu o căpetenie de-a acestora, Timuș Hmelnițki. Acesta din urmă era fiul hatmanului cazacilor și avea să fie ucis ulterior de ostașii munteni, într-un asediu al fortificațiilor Sucevei. Impulsivitatea și lipsa de gândire tactică a ginerelui său, Timuș, avea să atragă pierderea bătăliei de la Finta (1653), de către domnul Moldovei. Crâncena confruntare militară de la Finta (Muntenia) a prilejuit scene apocaliptice. Ambele armate erau foarte mari, iar luptele au durat ore în șir, mai înainte ca destinul să stabilească de partea cui va fi victoria. Din ambele oștiri făceau parte numeroși soldați plătiți, semn al prosperității celor două state românești. Dintre cei circa 24.000 de oșteni ce luptau de partea lui Vasile Lupu, câteva mii erau nemți. Oastea Țării Românești era însă mai mare. În nesăbuința sa, cazacul Hmelnițki a ținut să atace cel dintâi, cu temuta sa cavalerie, fără a aștepta restul armatei moldovene. În fața temuților cazaci, călăreții munteni au dat înapoi, dar Matei Basarab nu s-a pierdut cu firea și, ca un excelent strateg ce era, a dispus intrarea în luptă a lefegiilor străini (bulgari, albanezi, greci, sârbi), care au deschis focul și au înlăturat, pe moment, pericolul reprezentat de către cazaci. Atacul infanteriei moldovene n-a fost de succes și, colac peste pupăză, spre apusul soarelui a venit o ploaie torențială, în urma căreia căzăcimea n-a putut să-și

mai întrebuințeze armele de foc. Un conducător de oști experimentat, așa cum era Matei Basarab, nu putea lăsa această șansă neexploată. Câteva cete de-ale moldovenilor, simțind că șansele de izbândă înclină de partea oștirii muntene, au schimbat tabăra. Atunci, Matei Basarab a atacat cu toate forțele oastea invadatoare, conducând personal ofensiva, deși avea piciorul străpuns de un glonț, care îi ucisese și calul, pe loc. Ofensiva domnitorului muntean a fost încununată de succes. Oastea lui Vasile Lupu a dat bir cu fugiții, lăsând în urmă mii de morți și răniți. Pentru Țara Româneacă, epoca lui Matei Basarab a fost una de înflorire spirituală și dezvoltare materială. Ștefan cel Mare a ctitorit 45 de mănăstiri și biserici. Dar Matei Basarab l-a întrecut la acest capitol. Sub domnia lui Matei Basarab, Țara Românească avea o putere militară considerabilă, bizuindu-se, la vremuri de cumpănă, pe circa 40.000 de soldați. De numele acestui mare voievod se leagă introducerea limbii române (în locul slavonei), în documentele oficiale și în legislație. Pravila de la Govora, realizată la 1640, constituie întâia carte scoasă din tiparniță în limba română.

Bătălia de la Ojogeni
Bătălia de la Ojogeni (Nanishur) a fost una importantă pentru evoluția istorică a timpului. Căutând locul bătăliei, localitatea Ojogeni nu s-a lăsat deconspirată. Poate a dispărut în decursul timpului, sau a fost rebotezată. Oricum, la confluența celor două râuri menționate (Prahova și Ialomița) se află localitatea Dridu. La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna purta numele de Dridu-Sărindarele, făcea parte din plasa Mostiștea a județului Ilfov și era formată din satele Dridu-Movila, Dridu-Snagov, Movilița, Sărindaru de Sus și Sărindaru de Jos, cu o populație de 2.677 de locuitori, ce locuiau în 625 de case. În comună funcționau o școală, o moară cu aburi, o mașină de treierat și trei biserici (la Dridu-Movila, Dridu-Snagov și Sărindaru de Jos). În 1925, comuna este consemnată de Anuarul Socec în plasa Fierbinți a aceluiași județ, având în compunere aceleași sate (cu excepția satului Movilița, care s-a separat și a format o altă comună). Comuna Dridu-Sărindarele avea atunci 4/318 locuitori. În 1950, comuna a trecut în administrația raionului Urziceni din regiunea Ialomița apoi (din 1952), din regiunea Ploiești și din 1960 din regiunea București. În 1968, comuna a revenit la județul Ilfov, reînființat; tot atunci, satele Dridu-Movila, Sărindaru de Jos și Sărindaru de Sus au fost comasate și au format satul Dridu, comuna căpătând forma și denumirea actuale. În 1981, în urma unei reorganizări administrative regionale, comuna Dridu a trecut la județul Ialomița. ■

Surse:
[wikipedia.org](#); [moldovenii.md](#); [enciclopediaromaniei.ro](#)

Bibliografie:
George Marcu (coord.),
Enciclopedia bățăliilor din istoria
românilor, Editura Meronia,
București, 2011

 **George V. GRIGORE**

O veste minunată, împărtășită cu emoție și bucurie de cadre didactice din județul Ilfov

În pragul Sfintei Sărbători a Crăciunului, pe 22 decembrie 2021, porțile virtuale ale Casei Corpului Didactic Ilfov au fost larg deschise colegilor care au dorit să ne colinde. Au vestit Nașterea Domnului și ne-au introdus în atmosfera magică a sărbătorii Maica Anisia Catrina de la Seminarul Teologic Ortodox „Sfânta Filoftea”, Roxana Enache - director la Școala Gimnazială nr. 1 Berceni, Marius Crucianu de la Cornetu, Marius Flavian Marcus-Gunie - profesor de educație fizică și sport la Școala Gimnazială „Ioan Bădescu” din Popești-Leordeni, Ana Lucia Marcus-Gunie - profesor de educație muzicală la Școala Herăstrău. Iuliana Arsene - director la Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari, George Dragomir - profesor de educație muzicală, Cecilia Petre - profesor de religie și elevul Gabriel Jin de la Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari. Au fost interpretate colinde tradiționale românești, dar și din repertoriul internațional. Parteneri

tradiționali ne-au fost, ca de fiecare dată, Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, care au oferit cărți, agende și calendare colindătorilor. Și în 2021, din mai multe considerente, festivalul tradițional de colinde „O veste minunată”, care a ajuns



la a 12-a ediție, s-a desfășurat online și a avut doar o secțiune adresată cadrelor didactice. Evenimentul a arătat încă o dată că avem în județ colegi cu reale calități artistice. Sperăm ca la ediția din 2022, festivalul să se reîntoarcă într-o sală încăpătoare, unde mesajul divin al nașterii Domnului să fie prezentat colegilor din județul Ilfov. Mulțumim tuturor participanților pentru trăirea sufletească, emoția și bucuria împărtășită! ■

prof. Marius-Ovidiu SEBE

Emoții de... decembrie

✍️ **Horiana PETRESCU, bibliotecar CCD Ilfov**

Decembrie, cu *d* de la.....*decem*. Etimologic, cuvântul desemnează a zecea lună, știut fiind faptul că la romani anul calendaristic începea cu luna martie - atunci când deveneau posibile atât muncile agricole, cât și campaniile militare. Decembrie cu *d* și de la DARURI, pentru că i se mai spune și „luna cadourilor”. Acestea îndulcesc cumva și fac mai suportabilă tristețea momentului de finish al unui an calendaristic. Al încă unui an de viață. Decembrie-sărbătoarea Crăciunului-etimologic - „a Creației” este asociată cu bucuria unui nou început, a Nașterii sfinte, dar, să nu uităm, legătura cu realitățile „științifice”, geografico-astro-nomice, care plasează în decembrie solstițiul de iarnă... Întâmplător, oare? Decembrie - sezonul festiv ne oferă posibilitatea să ieșim din ritmul obișnuit, de zi cu zi, în care ne trăim viața și să intrăm într-o altă dimensiune, cea a sărbătorii, a neobișnuitului, a extraordinarului și, deci, a miracolului. Un mod de a aduce sărbătoarea în cotidianul nostru este și cel de a face cadouri, de a dăru. Și ce dar frumos este o carte bună, dăătoare de înțelepciune, sursă de bucurie și alinare, prieten sigur și deschizătoare de orizonturi, acel „*dar pe care îl poți deschide iar și iar*”! Daruri de suflet, pentru suflete dornice de bine, adevăr și frumos au fost cărțile

prezentate în cadrul evenimentului organizat la 3 decembrie 2021 de CCD Ilfov, în colaborare cu Editura LiteraGraf și Grupul Brănești online. „Aventurile emoțiilor în lumea zânelor” (Editura LiteraGraf, 2021), „Aventurile Lorenei” (Editura Destine, 2021) și „Războiul sufletului” (Editura Bookzone, 2021) au fost cele trei cărți care au avut parte de o prezentare ca la... carte. Autorii Daria Cuciureanu, Nică D. Lupu și Nina Ștefan s-au așezat împreună cu invitații și cu gazdele la o „masă rotundă” a ideilor, prilej de a vorbi despre proiectele lor literare și de viață. Am avut privilegiul, astfel, ca, pe parcursul celor două ore cât a durat evenimentul, să-i cunoaștem mai bine, atât pe autori cât și pe cei din spatele lor, pe cei din echipa suport, fără de care aceste trei cărți minunate nu ar fi putut vedea lumina tiparului și nu ar fi putut ajunge în atenția cititorilor. De partea cealaltă, a consumatorilor de carte, s-au aflat distinse persoane, prieteni și cunoscuți ai autorilor și ai organizatorilor. În deschiderea prezentărilor, am aflat aspecte importante despre proiectul „Și tu poți susține un copil deosebit” promovat pe grupul Brănești online, începând cu 2019. Inițiatorul proiectului, Alexandru Rădună ne-a făcut cunoscute obiectivele proiectului și pașii, demersurile care au condus la reușită. De



asemenea, ne-a oferit oportunitatea de a-i cunoaște și pe alți doi membri importanți în echipa de proiect - Cristina Ciozvardă și Ștefan Lățea. Decizia inspirată a gazdelor de a alătura prezentării acestei cărți pe celelalte două, „Războiul sufletului” a Ninei Ștefan și respectiv cea scrisă de Nică D. Lupu „Aventurile Lorenei” a oferit celor prezenți posibilitatea de a cunoaște coordonatele a trei oameni speciali, aflați la vârste diferite - 13/30/70 de ani - dar pe care îi recomandă aceleași calități care le conferă statutul de exemple pentru tenacitate, ambiție și voință de a răzbi. Brăneșteancă, ea însăși autoare de succes, implicată în acest proiect educativ, cultural, adresat comunității brăneștene, Nina Ștefan a enumerat calitățile cărții Dariei, punând accent pe mesajul acesteia: „*Din durere se naște arta, iar Daria a scris o carte despre emoțiile și suferința prin care poate trece un copil atunci când cineva drag se confruntă cu boli incurabile*”. După aprecierile Ninei au urmat cuvintele pline de emoție, rostite de Daria, despre motivația principală pentru care a scris această carte, ivită din suferința pe care i-a pricinuit-o moartea mamei sale. Felicia Roman, profesor de Limba română la Școala Gimnazială nr. 1 Brănești și dirigintă a Dariei, care a semnat prefața cărții, a punctat în cuvinte meșteșugite însemnătatea unui demers de felul acesta, de cultivare a aptitudinilor unui elev talentat.

Cât despre cel de al doilea invitat de onoare, Nică D. Lupu, fost profesor de succes în Brănești iar, în răstimpul scurs de la pensionare, prin cele 25 de lucrări literare publicate, a obținut deja consacrarea pe palierul autorilor prodigioși de proză, care deși au debutat târziu, au reușit să încante și să ajungă la inimile unor generații de cititori. Profesor de vocație era normal să se adreseze, prin lucrări specifice, segmentelor mai mici de vârstă. De aici intră în acțiune rolul de bunic devotat care va scrie pentru nepoatele sale, Daria (17 ani) și Lorena (4 ani). Dacă în cărțile Grădina cu povestiri (2011), Elisa (2013) și Cartea cu povești (2018), prima nepoată, Daria era prezentă printre personaje, iată că în 2021 i-a venit rândul Lorenei, de 4 ani, să ne poarte în cartea Aventurile Lorenei pe tărâmul aventurilor dintr-o excursie de neuitat la DinoPark, cu întâmplări numai bune de consemnat spre aducere aminte, de către Bunu, cel talentat. În încheierea evenimentului, un moment deosebit l-a constituit înmânarea din partea Societății Ecomondia, Filiala București, a Premiului de Excelență „Prof. dr. Alexandru Ionescu”. Directorul Societății Ecomondia Filiala București, Jean Vasile a avut amabilitatea de a-mi înmâna personal acest distins premiu, pe care l-am primit ca un dar de preț, cu profund respect pentru numele și opera celui care l-a instituit, Prof. dr. Alexandru Ionescu (1932-2020). ■



Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov